

نقش علامه قاضی در ترسیم جغرافیای کربلا

علامه سید علی آقا قاضی کسی بود که از طریق مکاشفات بسیار برای نخستین بار محل دقیق ورود قافله امام حسین(ع) به کربلا را مشخص کرد.

علامه سید علی آقا قاضی کسی بود که از طریق مکاشفات بسیار برای نخستین بار محل دقیق ورود قافله امام حسین(ع) به کربلا را مشخص کرد.

به گزارش خبرنگار «تکیه خبر» خبرگزاری فارس، علامه آیت الله سید محمد حسین حسینی طهرانی در خصوص حالات عرفانی سید علی آقا قاضی(ره) نسبت به حضرت سید الشهداء علیه السلام در جلد دوم کتاب «مطلع انوار» آورده است:

مرحوم آیت الله شیخ عباس قوچانی می گوید: سید علی آقا قاضی در و آخر عمر یک حالت تحیر، شیفتگی و بی قراری مخصوص نسبت به حضرت اباعبدالله الحسین(ع) داشت. هر روز هنگام طلوع آفتاب و به خصوص وقت غروب آفتاب گریه می کرد و در ایام عزاداری سراسیمه و سر برهنه، واله بود.

علامه طهرانی ادامه می دهد: مرحوم قاضی برای زیارت حضرت سیدالشهداء(ع) از نجف اشرف، زیاد به کربلای معلی می آمد و با سایر زوار از عرب، در کوچه و بازار می آمیخت. هیچ گاه دیده نشد که در مسافرخانه یا هتلی برود، بلکه به مساجد و مدارس می رفت و چه بسا کنار خیابان روی خاک می خوابید.

بسیاری از اوقات که در صحن مطهر جا برای توقف بود، در خود صحن بیتوته می کرد و تا صبح به زیارت و نماز و دعا مشغول بود و گاهی هم روی سنگ فرش صحن، عباي خود را بر روی خود کشیده می خوابید.

مرحوم قاضی می گفت: من در تمام نقاط صحن مطهر خوابیده ام؛ در تمام مدت عمر که به این جا مشرف بوده ام هر شب را در نقطه ای بیتوته کرده و خوابیده ام به طوری که جایی به قدر وسعت بدن من، یافت نمی شود که در آن نخوابیده باشم.

سید علی آقا قاضی، محل ورود قافله امام حسین(ع) را در ابتدای ورود به کربلا از مدینه، مشخص کرده بود و آن مکانی بود در قست شمالی مضجع مبارک که تقریباً فاصله آن تا صحن مطهر کم نبود؛ یعنی در حال خروج از درب شمالی (در سیدر) و عبور از تمام بازار واقع در آن قسمت، تا برسد به شریعه حسینی، آن محل را قرب مقامی که فعلاً معروف به مقام امام زین العابدین(ع) معرفی کرد و آن را نیز به بعضی از شاگردان خویش نشان داده بود.

* «حضرت ابوالفضل» کعبه اولیاست

مرحوم علامه حسینی طهرانی با تاکید به این مطلب که: شاگردان آیت الله قاضی(ره) حضرت ابوالفضل العباس(ع) را «کعبه اولیاء» می گفتند، خاطر نشان می کند: مرحوم قاضی پس از سیر مدارج و معارج و التزام به سلوک و مجاهده نفس و واردات قلبیه و کشف بعضی از حجاب های نورانی، چندین سال گذشته بود و هنوز وحدت حضرت حق تعالی تجلی ننموده و یگانگی و توحید وی در همه عوالم در پس پرده خفا باقی بود، و مرحوم قاضی به هر عملی که متوسل می شد این حجاب گشوده نمی شد.

تا هنگامی که وی از نجف به کربلا برای زیارت تشریف پیدا کرده و پس از عبور از خیابان عباسیه (خیابان شمالی صحن مطهر) و عبور از در صحن، در آن دالانی که میان در صحن و خود صحن است و نسبتاً قدری طویل است شخص دیوانه ای به او می گوید: ابوالفضل کعبه اولیاء است.

مرحوم قاضی همین که وارد رواق مطهر می شود در وقت دخول در حرم، حال توحید به او دست می دهد و تا 10 دقیقه باقی می ماند؛ و سپس که به حرم حضرت سیدالشهداء(ع) مشرف می شود در حالی که دست های خود را به ضریح مقدس گذاشته بود، آن حال قدری قوی تر دست می دهد و مدت یک ساعت باقی می ماند؛ دیگر از آن به بعد مرتباً، متناوباً و سپس متوالیاً حالت توحید برای وی بوده است.